

**Nr 670.**

Av herr von Seth m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 188 till riksdagen, med förslag till naturskyddslag m. m.

Den föreslagna naturskyddslagen innebär en väsentlig utvidgning av den nu gällande lagen av 1909, i det att bestämmelser införts, som syftar till skydd för landskapsbilden i sin helhet. Över huvud taget märker man en förskjutning från det exklusiva och detaljbetonade naturskyddet mot vad man brukar kalla landskapsvård, där det gäller att inte bara skydda enstaka detaljer utan framför allt åstadkomma ett verksamt skydd för och vård av kulturlandskapet, detta under hänsynstagande till såväl estetiska som sociala synpunkter.

I propositionen förutsättes en aktiv medverkan, utom av de statliga organen, även av de frivilliga organisationerna på området, framför allt Svenska naturskyddsföreningen och Samfundet för hembygdsvård. Den senare organisationen bör enligt propositionen utnyttjas såsom rådgivande organ beträffande landskapsvården: anlitas som remissinstans, fortsätta det arbete som bedrivs av dess vägbyrå och även utvidga denna verksamhet till att omfatta vattenföretag av olika slag m. m.

Det bör särskilt framhållas, att en landskapsvårdande verksamhet redan bedrivs inom samfundet. Utom den egentliga vägvården, som verkar i samarbete med kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, riksantikvarieämbetet m. fl., har samfundets landskapsarkitekt hand om en rad ärenden rörande landskapsvårdande uppgifter i samband med kraftverksföretag, vattenregleringar, grustäkter o. s. v. Det måste anses synnerligen önskvärt att denna verksamhet inte bara får fortgå utan även må kunna utvidgas.

Departementschefen framhåller, att han har för avsikt att föreslå ökade statsbidrag till det frivilliga naturskyddsarbetet. Endast beträffande Samfundet för hembygdsvård har för närvarande icke föreslagits sådan ökning. Vi anser det i högsta grad önskvärt att en sådan ökning kan ske fr. o. m. den 1 januari 1953. För den vägvårdande verksamheten åtnjuter samfundet för närvarande ett anslag på 15 000 kronor under 6:e huvudtiteln, en summa som under nu rådande omständigheter inte är tillräcklig ens för vägbyråns angelägnaste uppgifter. Hela den verksamhet på det landskapsvårdande området, som hittills bedrivits, är samfundet nödsakat att utföra vid sidan av

de resurser som de statliga anslagen erbjuder. Då dessa uppgifter enligt vår mening emellertid är lika brådskande som angelägna föreslår vi,

att Samfundet för hembygdsvård för de landskapsvårdande uppgifter som förutsättes i propositionen beviljas ett anslag av 30 000 kronor per år, vilket skulle innebära ett belopp av 15 000 kronor för budgetåret 1952—53.

Stockholm den 16 oktober 1952.

*T. G. v. Seth.*

*Gunnar Ericsson*

*Hjalmar Gustafson.*

i Näs.